

[Duetoft]

mokraterne, måske i sammenhæng med overenskomstforhandlingerne.

I hvert fald må regeringen da regne med en betydelig modydelse for denne imødekommenhed, også fordi dette forslag er i direkte modstrid med den politik, der har været ført gennem de sidste 8 år. Hvori består modydelsen? Det vil CD gerne vide. Skal forslaget ses i sammenhæng med skatteomlægningerne? Også det vil vi gerne bede ministeren redegøre for.

Endelig giver forbedringen af statistikgrundlaget forhåbentlig større gevinst, end den giver merarbejde, og det må i hvert fald være en betingelse for at gennemføre den.

Alt i alt kan vi altså tilsige en konstruktiv og interesseret holdning til de mange forslag, men vi vil ikke betingelsesløst give tilslutning til de enkelte elementer i dag.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg lyttede med interesse til hr. Duetofts indlæg, og det giver mig anledning til en enkelt kommentar.

Jeg opfattede det sådan, at hr. Duetoft er enig i grundtanken om en udligningsfond for den første ledighedsuge; men jeg hørte også signaler om, at man godt kunne forestille sig en mere forenklet ordning end den, regeringen har stillet forslag om.

Jeg vil godt spørge, om hr. Duetoft er af den opfattelse, at vi i forbindelse med udvalgsarbejdet kunne prøve at gennemanalysere, om vi dog ikke – som også ordføreren for Socialdemokratiet var inde på – kunne forenkle forslaget, for det er faktisk utrolig bureaukratisk opbygget, og vi er faktisk i stand til gennem forskellige indgreb, som vi kan komme tilbage til, at lave en enklere og mere gennemskuelig og dermed også mere velfungerende ordning.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Det kan jeg give Socialdemokratiets ordfører tilsagn om. Vi står ikke her for at gøre tingene værre end højst nødvendigt, og hvis vi kan finde nogle administrative lettelser, så er vi ganske klart med på det. Lad os se på det i udvalget.

Lone Dybkjær (RV):

Som medlem af den tidligere regering, som jo

også fremsatte dette forslag i lidt andre sammenhænge, står Det Radikale Venstre naturligvis bag forslaget.

Vi mener, det er vigtigt, at vi får gjort noget ved hjemsendelsesspørgsmålet, og at vi får gjort noget ved de supplerende dagpenge. Vi mener også, at det er hensigtsmæssigt med en opstramning af rådighedsplichten i form af ændringen fra »passende« til »rimeligt« arbejde.

Og jeg vil også godt sige, at vi ser en sammenhæng mellem en dagpengereform og det øgede antal uddannelsespladser, som jo er helt afgørende for, at vi kan komme videre.

Når det er sagt, vil jeg godt sige, at nu synes jeg, vi skal begynde at forhandle ud fra dette forslag. Der er jo klart meldt fra de forskellige ordførere, at der ikke umiddelbart er flertal for forslaget, og Det Radikale Venstre vil derfor under udvalgsarbejdet også se på, om man ikke kan finde nogle simplere løsninger for udligningsfonden, om man kan se anderledes på solidaritetsprincippet, osv.

Grundprincippet om, at der skal en reform til efter de retningslinjer, som regeringen her har fremlagt, er vi enige i, men vi mener, at vi nu bør tage fat på at forhandle de enkelte elementer og se på, om andre partier kunne komme med lidt mere konstruktive forslag end noget af det i regeringens lovforslag, som er rigelig bureaukratisk.

Glønborg (KRF):

Når man har fulgt udviklingen på arbejdsmarkedet og stadig konstaterer, at vi har et alt for højt antal arbejdsløse, er det jo helt klart, at vi ikke kan fortsætte på samme måde, som vi har gjort hidtil. Det er nødvendigt med ændringer, og det kan også være nødvendigt at bruge utraditionelle metoder.

Når man har fulgt de politiske debatter omkring hele problemkomplekset, kan man godt se, at med de vidt forskellige holdninger, vi har i partierne, er det ikke lige nemt at finde noget, som vi kan enes om. Jeg har en tydelig fornemmelse af, at det, regeringen her har lagt frem, ikke er regeringspartierne rene, pure politik, men et forsøg på at komme oppositionen i møde.

Og jeg vil da gerne sige, at ideen om at løfte den første uge ud af systemet synes jeg virker tiltalende. Det har altid været Kristeligt Folkepartis holdning, at ansvaret for at bære byrder-